

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. október 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hamis vád büntette miatt **a vádlott** ellen indított pótmagánvádas büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2009. december 10. napján kihirdetett Kb.II.72/2009/11. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlottat a Btk. 233. § (1) bekezdés a/ és b/ pontja szerint minősülő hamis vád büntettének vádja alól tekinti felmentettnek.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. december 10. napján kihirdetett Kb.II.72/2009/11. számú ítéletével a vádlottat az ellene hamis vád büntette (Btk.233.§ (2) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

A tárgyaláson a pótmagánvádló nevében a jogi képviselő jelentett be fellebbezést a büntetőjogi felelősség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében. A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A pótmagánvádló jogi képviselője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztett beadványában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a folyamatban lévő ügyben tartson tárgyalást, melyen tanúként hallgassa ki tanú1 katonai ügyészt.

A pótmagánvádló jogi képviselője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását és az adott bűncselekményre előírt büntetési nem alsó határához közelítő büntetés kiszabását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete iratellenesen rögzíti, hogy a vádlott csak utóbb szerzett tudomást arról, hogy nem pótmagánvádló készítette a valótlan tartalmú jegyzőkönyvet. Hivatkozott továbbá arra, hogy a pótmagánvádlóval szemben több eljárás is indult és ebbe a folyamatba illeszthető be az ellene tett büntetőfeljelentés is. Alátámasztja mindezt az a körülmény is, hogy a vizsgáztatásban érintett 4 személy közül, kizárólag a pótmagánvádló ellen tett feljelentést a vádlott.

A pótmagánvádló a nyilvános ülésen tett felszólalásában csatlakozott a jogi képviselője által előadottakhoz és kérte a vádlott megbüntetését.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint a pótmagánvádló által előterjesztett fellebbezés nem alapos, mert az elsőfokú bíróság perrendszerűen folytatott le eljárást és a bizonyítékok teljeskörű értékelésével megalapozottan hozott ítéletet. Kifogásolta az első fokú ítélet 10. oldal 1. bekezdésében foglaltakat arra hivatkozva, hogy Édes őrnagy volt ügyintézőként a vizsgáztatás felelőse, ezért teljesen érthető, hogy ellene tett feljelentést a vádlott.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A pótmagánvádlónak a bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálata során megállapította, hogy az első fokú katonai tanács tárgyalása során megsértette a Be. 301.§ (1) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, amikor az érdekeltek egybehangzó indítványa hiányában felolvasás helyett csupán ismertette a bizonyítási eljárás anyagává tett iratokat. Megállapítható az is, hogy ez olyan, a Be. 375.§ (1) bekezdésében írt ún. relatív eljárási szabálysértés, amely nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására. Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy az első fokú ítélet kihirdetését követően a fellebbezést a Be. 324.§ (1) bekezdés c./ pontjában írtakkal ellentétben a pótmagánvádló jogi képviselője jelentette be. A tárgyalási jegyzőkönyv adatából megállapítható, hogy a nyilatkozat megtétele idején a tárgyaláson mindketten jelen voltak, így a jogi képviselő nyilatkozata nyilvánvaló a pótmagánvádló akaratát tükrözte, a fellebbezés az ő nevében előterjesztettként értékelendő. Az egyéb eljárási szabályokat a katonai tanács a tárgyaláson betartotta.

A tényállás megállapításával kapcsolatban megállapítható, hogy a katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az ügyben az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során kihallgatta a vádlottat, a pótmagánvádlót tanúként, valamint további tanúkat hallgatott ki és több okirati bizonyítékot tett a bizonyítás anyagává. Megállapítható, hogy a vádlott tagadta, hogy magatartásával elkövette volna a vádindítványban terhére rótt bűncselekményt. Az elsőfokú katonai tanács ítéletének indokolásában igen részletesen értékelte az általa megismert bizonyítékokat, a 6. oldal 3. bekezdésétől a 9. oldal 1. bekezdéséig foglalkozott az egyes bizonyítékokkal. A tanúk egyike sem vitatta, hogy a vizsgáztatással kapcsolatban több különböző, a valóságot pontosan nem tükröző jegyzőkönyv készült, illetve maga a pótmagánvádló is elismerte, hogy ilyen jegyzőkönyvet maga is aláírt. Az elsőfokú bíróság tehát a tényállást mérlegelési jogkörében eljárva a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állapította

meg, az megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Az iratellenességre hivatkozó védői fellebbezést a másodfokú bíróság nem fogadta el.

A másodfokú bíróság elutasította a pótmagánvádló jogi képviselőjének bizonyítási indítványát. Az elsőfokú bíróság ítéletében foglalkozott a katonai ügyészségnek, illetve a katonai ügyésznek a szerepével és azt az által lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján az ítéleti tényállásban rögzítette is. Erre figyelemmel a katonai ügyésznek a másodfokú eljárás keretében történő kihallgatása indokolatlan, az csupán az eljárás elhúzódását eredményezte volna.

Az elsőfokú bíróság ítélete 9. és 10. oldalán részletesen foglalkozott a tényállásban rögzített cselekmény jogi értékelésével. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak a jogi álláspontját, azt érdemben nem kívánja kiegészíteni, egyúttal megállapította, hogy nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottat a Be.6.§ (3) bekezdés a./ pontjára figyelemmel, a Be.331.§ (1) bekezdése alapján az ellene emelt vád alól - bűncselekmény hiányában - felmentette. Figyelemmel arra, hogy a vádlottat ténylegesen az ellene emelt vád alól kell felmenteni és a vádindítványban a pótmagánvádló a vádlottnak a Btk.233.§ (1) bekezdés a./ és b./ pontjában írt cselekményben kérte bűnössége megállapítását, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyta helyben, hogy a vádlottat a Btk.233.§ (1) bekezdés a./ és b./ pontja szerint minősülő hamis vád büntettének vádjá alól tekinti felmentettnek.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1),(3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2010. október 6.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. szavazó bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

, 2010. október 6.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bírósági ügyintéző